

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/199/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614208952
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5614208952.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a. s., so sídlom v Bratislave, Metodova 8, IČO: 35 697 270, právne zastúpeného spoločnosťou Urbani & Partners s. r. o., so sídlom v Banskej Bystrici, Skuteckého 17, proti odporkyni: Z. E., nar. X.X.XXXX, bytom v F. Z., N. XXXX, o zaplatenie 524,46 eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 7C/283/2014-48 zo dňa 18. decembra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o n e c h á v a n e d o t k n u t ý** vo výroku o povinnosti odporkyne zaplatiť navrhovateľovi sumu 106,46 eur s príslušenstvom.

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** vo výroku o zamietnutí nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 170 eur s príslušenstvom.

Rozsudok okresného súdu **m e n í** vo výroku o zamietnutí nároku na zaplatenie škody tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 50 eur spolu s 5,50 % úrokom z omeškania ročne od 26.7.2013 do zaplatenia a vo zvyšnej časti návrh zamietla.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 106,46 eur, úrok z omeškania 5,75 % zo sumy 106,28 od 26.7.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania 5,5 % zo sumy 0,18 eur od 26.7.2013 do zaplatenia, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Priznaný nárok predstavuje dlžnú sumu z titulu neuhradených platieb za poskytnuté služby podľa inominátnej zmiešanej zmluvy obsahujúcej prvky zmluvy o poskytovaní verejných služieb zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, nájomnej a kúpnej zmluvy.

V zostávajúcej časti - nárok na náhradu škody vo výške 248 eur a zmluvnej pokuty vo výške 170 eur - prvostupňový súd návrh zamietol.

Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody vo výške 248 eur, konštatoval, že navrhovateľ nepreukázal naplnenie atribútov zodpovednostného vzťahu odporkyne za škodu. Uplatňovaná výška nároku mala predstavovať rozdiel medzi predajnou cenou telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou. Zmluvné strany sa dohodli na kúpnej cene telekomunikačného zariadenia vo výške 1 euro, túto odporkyňa ako kupujúca aj zaplatila, nadobudla vlastnícke právo k telekomunikačnému zariadeniu, ktoré aj prevzala. Nesplnenie jej povinnosti zaplatiť cenu navrhovateľom poskytnutých služieb nemá vplyv na dohodu zmluvných strán o kúpnej cene. Zaplatenie kúpnej ceny 1 euro odporkyňou nepredstavuje porušenie zmluvy, ale jej naplnenie. Skutočnosť, že predajná cena telekomunikačného zariadenia

bola vyššia, nespôsobila vznik majetkovej ujmy na strane navrhovateľa, keďže za túto predajnú cenu navrhovateľ telekomunikačné zariadenie odporkyni nepredal. V súvislosti s dohodnutou kúpnu cenou nedošlo k žiadnemu porušeniu zmluvy zo strany odporkyne. Porušenie inej zmluvnej povinnosti bolo bez príčinnej súvislosti s dohodnutou cenou telekomunikačného zariadenia.

Čo sa týka uplatneného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 170 eur, vychádzal súd I. stupňa zo záveru o neplatnosti zmluvného dojednaní o tejto zmluvnej pokute z dôvodu, že zmluvná pokuta nebola individuálne dojednaná. Odporkyňa ako spotrebiteľ nemohla pri uzatváraní zmluvy žiadnym spôsobom ovplyvniť znenie formulárových listín, ktorých súčasťou bolo dojednanie o zmluvnej pokute. Vzhľadom na zložitost' a rozsah formulácie predmetných zmluvných dojednaní nemala možnosť ani urobiť si o nich korektný úsudok. Zároveň nebolo možné posúdiť ani primeranosť dojednanej výšky zmluvnej pokuty k výške dohodnutého plnenia, nakoľko zmluva neobsahovala príslušnú výšku nájomného.

O trovách konania súd I. stupňa rozhodol s poukazom na § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že v prevažnom rozsahu úspešnej odporkyni náhradu trov nepriznal, nakoľko si predmetný procesný nárok neuplatnila.

Proti tomuto rozsudku, čo do zamietnutia návrhu v zostávajúcej časti, podal odvolanie navrhovateľ a domáhal sa jeho zrušenia a vrátenia okresnému súdu na ďalšie konanie.

Namietal, že okresný súd dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Poukazoval na účelovosť konania odporkyne, ktorá už 4 mesiace po podpísaní zmlúv s navrhovateľom bola odpojená z dôvodu porušenia zmluvných povinností, ku ktorých plneniu sa zaviazala, najmä povinnosti zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov. Inými slovami, odporkyňa konala cielene, keď prevzala telekomunikačné zariadenie s cieľom jeho následného speňaženia, využívajúc tým ústretovosť navrhovateľa.

Podľa odvolateľa odporkyňa opísaným konaním naplnila všetky podmienky zodpovednosti škodu. Hoci sa zaviazala po dobu 24 mesiacov využívať služby navrhovateľa, ktorý jej vzhľadom k tomu odpredal za cenu 1 euro telekomunikačné zariadenie, ktoré inak - zákazníkovi, ktorí nemajú záujem zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom po dobu 24 mesiacov - predáva za 249 eur a bola upozornená, že zotrvanie v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom po dobu 24 mesiacov je podmienkou, za ktorej je kúpna cena telekomunikačného zariadenia 1 euro, túto povinnosť porušila. Ďalšou podmienkou zodpovednosti odporkyne za škodu je vznik škody - tá nastala v majetkovej sfére navrhovateľa tým, že odporkyňa zneužila ústretovosť a obchodnú politiku navrhovateľa. Príčinná súvislosť medzi konaním odporkyne a vznikom škody je daná tým, že odporkyňa, zneužívajúc ústretovosť navrhovateľa, prevzala telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu, hoci vedela, že nebude schopná zotrvať v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom. Z konania odporkyne zároveň možno jednoznačne vyvodit', že konala s úmyslom spôsobiť navrhovateľovi škodu zneužívajúc jeho obchodné podmienky. Pokiaľ ide o zmluvnú pokutu vo výške 170 eur, táto je, podľa názoru odvolateľa, dôvodná, nakoľko odporkyňa porušila zmluvnú povinnosť podľa Dodatku č. 1 čl. II bod 2.13 písm. b), a bola primeranou, vzhľadom k tomu, k akému právu alebo povinnosti pristupuje v prípade jeho porušenia.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal k tomu oprávnený účastník konania (§ 201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v § 212 ods. 1,2 písm. b/ O.s.p. (z toho titulu nedotknutým zostal rozsudok okresného súdu v odvolaní nenapadnutom výroku, ktorým bolo návrhu navrhovateľa v časti vyhovené) a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. za použitia § 156 ods. 3 O.s.p.) napadnutý rozsudok vo výroku o zamietnutí nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny a vo výroku o zamietnutí nároku na zaplatenie škody zmenil podľa § 220 O.s.p. tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Primárne je v reakcii na obsah predostretého odvolania nevyhnutné poukázať na principiálnu viazanosť odvolacieho súdu rozsahom, ako i konkrétnymi odvolacími dôvodmi, ktoré odvolateľ vo svojom odvolaní vymedzí v lehote zákonom stanovenej na podanie odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.).

V danej súvislosti krajský súd konštatuje, že odvolateľ nijako nespochybnil záver okresného súdu o neplatnosti zmluvného dojednaní o zmluvnej pokute vo výške 170 eur z dôvodu, že sa nejednalo o individuálne dohodnutú zmluvnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy. Odvolateľ len poukazoval na primeranosť výšky zmluvnej pokuty vzhľadom na dôležitosť práva/povinnosti, pre prípad porušenia/nesplnenia ktorého/ktorej bola dojednaná.

Vzhľadom na uvedené nie je odvolanie navrhovateľa v časti týkajúcej sa nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 170 eur spôsobilé privodiť zmenu, eventuálne zrušenie napadnutého rozhodnutia (a vrátenie vecí okresnému súdu na ďalšie konanie). Otázkou primeranosti výšky zmluvnej pokuty sa krajský súd logicky - z dôvodu nadbytočnosti pre účel odvolacieho konania - nezaoberal.

Pokiaľ ide o zamietnutie návrhu v časti o náhradu škody spôsobenej navrhovateľovi odporkyňou v súvislosti s výškou predajnej ceny telekomunikačného zariadenia, krajský súd sa odchyľil od právneho záveru okresného súdu, v zmysle ktorého nebolo preukázané naplnenie predpokladov zodpovednosti odporkyne za škodu.

Správnou je síce argumentácia prvostupňového súdu, že zaplatenie kúpnej ceny 1 euro odporkyňou nepredstavuje porušenie zmluvy, uvedené konanie však ani nie je základom vzniku posudzovaného zodpovednostného vzťahu. Týmto základom - porušením povinnosti - je nezotrvanie v zmluvnom vzťahu v dohodnutom rozsahu. Túto povinnosť odporkyňa nepochybne porušila. V zásade rozhodujúcou/určujúcou podmienkou, za ktorej navrhovateľ odpredal (podmienil odpredaj) telekomunikačné zariadenie za 1 euro bolo práve (čl. 2.13 Dodatku k Zmluve o poskytovaní služby Lite TV) zotrvanie odporkyne v zmluvnom vzťahu v dohodnutom rozsahu/období, nakoľko počas neho mohol navrhovateľ (vzhľadom na výšku dohodnutých mesačných platieb) legitímne očakávať určitý objem finančných prostriedkov (z hľadiska návratnosti ceny telekomunikačného zariadenia + náklady + podnikateľský zisk) od odporkyne (minimálne 24 mesiacov x 34,99 eur) a to práve vzhľadom na výhodu jej poskytnutú. Správne totiž východiskovo uvádza súd I. stupňa, že „dohodnutá kúpna cena bola súčasťou komplexu celého obsahu práv a povinností obidvoch zmluvných strán“. Z tohto postulátu však vyplýva iný záver ohľadne danosti/existencie príčinnej súvislosti, než k akému dospel okresný súd. Porušením povinnosti odporkyne zotrvať v zmluvnom vzťahu po dohodnuté obdobie totiž u navrhovateľa nedošlo k rozmnoženiu majetkových hodnôt, ako mohol očakávať pri pravidelnom slede udalostí (t.j. pri zotrvaní v zmluvnom vzťahu v dohodnutom rozsahu), pričom zásadnou súčasťou komplexu týchto zmluvných dojednaní bolo i poskytnutie telekomunikačného zariadenia za akciovú cenu a to (len) za podmienky zotrvania v zmluvnom vzťahu v dohodnutom rozsahu. Uvedené je markantné o to viac, že odporkyňa dotknutú zmluvnú povinnosť porušila fakticky bezprostredne po uzavretí zmluvného vzťahu.

Nadväzne platí, že škodou je aj ušlý zisk (§ 442 OZ), ktorý predstavuje práve stratu majetkového prínosu, ktorý mal nastať pri pravidelnom behu veci. Odvolací súd preto dospel k záveru o naplnení všetkých podmienok (porušenie povinnosti, vznik škody, príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody, zavinenie minimálne v podobe prezumovanej nebanlivosti) vzniku nároku na náhradu škody, v dôsledku čoho pristúpil k zmene výroku o zamietnutí uplatneného nároku na náhradu škody.

Pokiaľ ide o jej konkrétnu priznanú výšku (50 eur), stanovil ju postupom podľa § 136 O.s.p., nakoľko navrhovateľ dostatočným spôsobom nešpecifikoval spôsob určenia takto vzniknutej škody, nevymedzil napríklad, aká časť ceny odpredaného telekomunikačného zariadenia je kalkulovaná („rozložená“) v rámci dohodnutého mesačného paušálu a pod. Pri svojej úvahe odvolací súd hodnotil okrem tvrdenej predajnej ceny telekomunikačného zariadenia aj existenciu určitej miery podnikateľského rizika, časový odstup od okamihu predaja (majúci vplyv na cenu zariadenia), ako i skutočnosť, že zo spisu nevyplýva akékoľvek overovanie bonity, resp. platobnej disciplíny (nového) klienta zo strany navrhovateľa, pravdepodobnejšou sa javí snaha o maximalizáciu (za každú cenu) počtu uzatvorených zmlúv.

Nakoľko sa odporkyňa dostala do omeškania s plnením peňažnej čiastky priznal súd navrhovateľovi aj úrok z omeškania (§ 517 OZ v spojení s § 3a nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka). Vzhľadom na charakter priznaného plnenia (škoda), ide o prípad (§ 563 OZ), kedy čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom ani určený rozhodnutím súdu (R 19/1972), dlžník je preto povinný splniť dlh prvého dňa potom, čo o plnenie veriteľ požiadala. Za takúto výzvu možno považovať pokus o pokonávku zo dňa 11.7.2013 (č.l. 23 spisu), na základe čoho odvolací súd stanovil okamih vzniku omeškania odporkyne na 26.7.2013

Vo zvyšnej časti, t.j. pokiaľ ide o prevyšujúci nárok na náhradu škody a úrok z omeškania, krajský súd návrh zamietol.

V dôsledku (čiastočnej) zmeny rozsudku okresného súdu odvolací súd v zmysle § 224 ods. 2 O.s.p. rozhodoval o náhrade trov celého (prvo - i druhostupňového) konania. Z porovnania celkovo uplatneného a priznaného nároku je zjavný procesný úspech odporkyne v prevažnej časti. Nakoľko z opísaného dôvodu nemá navrhovateľ nárok na náhradu trov konania (§ 142 ods. 2 O.s.p.) a odporkyňa si predmetný

procesný nárok neuplatnila (§ 151 ods. 1 O.s.p.), odvolací súd súhrnným výrokom nepriznal náhradu trov žiadnemu z účastníkov konania.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e j e** .